

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 01/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 932

“MỘT NIỆM KHÔNG SINH GỌI LÀ THÀNH”

Từ xưa đến giờ, chúng ta nghe nói về tâm chân thành, chúng ta đã nghĩ mình rất “*thành*” rồi. Chúng ta nghĩ rằng chúng ta đã thành tâm, thành ý làm công đức, làm Phật sự, nhưng chúng ta không biết rằng việc làm của chúng ta xen tạp cái ta và cái của ta, chỉ cần một ý niệm khởi lên nghĩ về mình thì ý niệm đó đã là không thành.

Hòa Thượng nói: “*Ngài Tăng Quốc Phiên đã định nghĩa cho chữ chân thành là: Một niệm không sinh gọi là thành*”, có nghĩa là không có một ý niệm nào sinh ra. Làm việc thiện đủ duyên thì làm, không đủ duyên thì thôi, làm việc tốt đủ duyên thì làm, không đủ duyên thì thôi. Chúng ta làm tất cả mọi việc đều không khởi tâm vọng tưởng, không khởi tâm phân biệt, không khởi tâm chấp trước. Đó mới là tâm chân thành. Nếu chúng ta làm việc mà có ý niệm vì ta, ý niệm thành bại, được mất, lời lỗi, hơn thua, tốt xấu thì chúng ta sai vì đó không phải là tâm chân thành. Trong tâm chân thành không có một ý niệm sinh khởi. Đôi lúc chúng ta nghĩ chúng ta thành tâm lắm rồi nhưng việc làm của chúng ta luôn bị cản trở, không được suôn sẻ, gần như không có sự gia trì của Phật Bồ Tát, sự bảo hộ của Long Thiên, Thiện Thần.

Nếu chúng ta đạt được tâm chân thành, đạt được đến tâm của Phật Bồ Tát thì nhất định có sự gia trì của Phật Bồ Tát, sự gia hộ của Long Thiên Thiện Thần. Nhưng chúng ta không làm được điều đó bởi trong tâm ta vẫn có sự phân biệt, chấp trước. Khi làm bất cứ việc gì, chúng ta vẫn muốn người khác biết và muốn có được sự khẳng định, vậy thì chúng ta khởi vọng tưởng rồi. Tâm chân thành không có ý niệm. Nếu có ý niệm thì không phải là tâm chân thành.

Tổ Ấn Quang đã nói: “*Kiệt thành tự khả chuyển phàm tâm*”. Tâm bạn chân thành đến đỉnh điểm, nghĩa là nhất niệm bất sanh, nghĩa là trong tâm ta không có một ý niệm sinh khởi, đó mới gọi là “*kiệt thành*”.

Chúng ta bị nhiều phiền não vì chúng ta mang luôn cả cái “*ta*”. Cái “*ta*” to như cả Tam Thiên Đại Thiên thế giới, cái “*ta*” trùm hết tất cả khiến chúng ta không còn thấy gì khác ngoài

cái “ta”. Chúng ta tưởng mình chân thành bổ thí, chân thành tu tập, chân thành làm Phật sự nhưng nếu thật sự chân thành thì một ý niệm cũng không sinh, một ý niệm lẫn tẩn cũng không có. Vậy thì chúng ta mới làm được như lời Hòa Thượng nói: **“Việc tốt cần làm nên làm, không công không đức”**. Chúng ta làm việc tốt, đủ duyên thì làm, không đủ duyên thì không làm.

Chúng ta không nên nghĩ rằng: **“Việc này ta làm tốt mà không ai biết đến ta!”**, **“Việc này ta làm không tốt thì mất mặt ta”**. Rất nhiều việc khác nữa, ý niệm về “ta” sinh khởi trùng trùng. Chúng ta mãi ở trong vọng tưởng thì làm sao gọi là “thành”! Chúng sanh khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước đều là lợi cho “ta”, đều vì “ta” mà khởi chứ không vì mọi người.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật nhất định phải dùng tâm chân thành! Tâm chân thành không những không lừa gạt người khác mà không lừa gạt chính mình. Chúng ta phải thật, phải chân, phải thành! Sáu căn của chúng ta tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, từ sáng đến tối, đối nhân tiếp vật chúng ta có dùng tâm chân thành, thành tâm không?”**. Chúng ta quán sát xem: Hàng ngày chúng ta có lừa gạt mình không? Hàng ngày chúng ta đang lừa gạt chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi là một mảng chân thành”**. Ngài rất tự tại, mạnh mẽ, không một chút e dè khi nói về điều này vì cuộc đời của Ngài là như vậy. Trong đối nhân xử thế tiếp vật, Ngài đều là một mảng chân thành. Chúng ta có dám nói chúng ta sống chân thành, khởi tâm động niệm là không phân biệt chấp trước không? Chúng ta không dám nói. Nếu dám nói thì chúng ta cũng phải xem có người lớn tuổi ở đó không vì họ đã có kinh nghiệm sống, họ sẽ nhận ra lời nói của chúng ta có thành tâm, thành ý không. Người có công phu thì càng tường tận hơn.

Bởi vậy Hòa Thượng nói: **“Bạn tưởng bạn gạt được ai? Tất cả những khởi tâm động niệm, đối nhân tiếp vật, người ta đều nhìn ra được sự không chân thành, thậm chí họ nhìn rõ sự gian dối của chúng ta. Bạn chỉ có thể gạt được người tâm ý bao chao, xao động thôi. Bạn không gạt được người tâm ý se se thanh tịnh”**.

Trong tự tánh thanh tịnh không có những tập khí mà chúng ta thường nhắc đến, cho nên khi chúng ta dùng tâm không thanh tịnh thì người khác nhận ra ngay. Người xưa đã nói: **“Nhân chi sơ tánh bản thiện”, “tính tương cận tập tương viễn”**. Vốn dĩ tâm chúng ta là Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi. Những thứ ngược lại là do tập tánh. Nếu chúng ta dùng tập tánh thì người khác sẽ nhận ra ngay.

Ngày nay, tâm gian dối của chúng sanh đạt đến đỉnh điểm. Họ lừa dối đến mức rất nhiều người sập bẫy. Chúng ta đã nghe đến rất nhiều vụ lừa đảo, thậm chí tôi và người trong nhà cũng từng bị lừa. Khi điện thoại vừa reo lên thì có người nói: “*Tôi là cảnh sát điều tra tội phạm*”. Người thế gian thường làm những việc sai trái nên có tâm lý lo sợ, những người muốn lừa đảo họ biết được điều đó nên họ khai thác điều này. Khi nghe thấy câu nói đó, tôi liền tắt điện thoại. Gần đây có người gọi điện cho tôi nói về việc mua xe trúng thưởng. Tôi nói: “*Cảm ơn! Tôi không có nhu cầu!*”. Tâm xấu ác đã đạt đến “*cùng hung cực ác*”. Sự giả tâm, sự gian dối của con người ngày nay đã đạt đến cùng cực. Tâm cảnh này đã khiến cho hoàn cảnh đã bị đảo lộn. Tâm cảnh xấu ác như vậy thì không thể có được mưa thuận gió hòa.

Nhà Phật nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”, “*y báo tùy theo chánh báo chuyển*”. “*Chánh báo*” là nội tâm chúng ta, còn “*y báo*” là hoàn cảnh xung quanh chúng ta. Nơi nào mọi người cũng đang than vãn về thiên tai, bão lũ. Vì lòng tham của con người đã quá lớn, tất cả khởi tâm động niệm đều vì lợi ích của mình. Chúng ta làm nông sẽ thấy rõ điều này. Ngày nay những cây ăn được, ăn ngon thì không mọc được, còn những cây không ăn được, thậm chí gai góc thì mọc. Có những cây khi chúng ta vừa chạm phải thì bẫy - tám gai đã cắm vào tay. Phía sau nhà tôi những cây như vậy mọc rất nhiều. Tâm người xấu ác, gai góc, tư lợi nên tạo nên hoàn cảnh như vậy! “*Y báo*” thuận theo chánh báo, “*chánh báo*” chính là tâm của con người.

Hiện nay các loài côn trùng sinh trưởng rất mạnh mẽ ở mọi nơi. Cây được trồng ở trong nhà lưới cũng sinh trưởng rất nhiều loài sâu bọ, thậm chí có những loài tôi chưa từng thấy bao giờ. Tôi thấy ở trên cây rau cải trồng trong nhà kính xuất hiện một con giống con bọ nước màu đen. Ban đầu chỉ có một - hai con, vài hôm sau chúng đã sinh trưởng thành vài trăm con. Hoàn cảnh sống phức tạp, thiên biến vạn hóa là do tâm con người. Tâm của chúng ta cũng thiên biến vạn hóa. Tất cả khởi tâm động niệm đều là “*tự tư tự lợi*”, khởi tâm động niệm đối nhân xử thế tiếp vật đều là “*danh vọng lợi dưỡng*”. Hòa Thượng nói: “***Rồi đây, hoàn cảnh sống này có còn là hoàn cảnh cho con người sống nữa hay không?***”. Vì con người không thể sống được trong hoàn cảnh khắc nghiệt đó.

Ngày xưa, trong rừng có rất nhiều cây nấm ngon nhưng bây giờ gần như không còn, chỉ toàn là nấm độc. Khi mới về đây, tôi nhìn lên trên núi thấy màu trắng. Tôi đi lên núi thì hái được nấm mỡ rất ngon. Nhưng hiện tại trên núi không còn nấm trắng nữa, chỉ còn nấm độc màu đen. Chúng ta cực lực trồng trọt mà cũng không có ăn vì sâu bệnh phá hết. Sâu trùng phá hại, thiên nhiên, thời tiết cũng phá hoại. Hàng xóm của tôi nói: “*Thầy trồng cây trong nhà lưới còn có ăn, tôi trồng ở ngoài thì cây hỏng hết vì sương muối!*”.

Nhà Phật dạy chúng ta đạo lý để người đối đãi với người một cách hòa thuận, cùng tồn tại phát triển, dạy chúng ta làm thế nào để đối đãi với tự nhiên, làm thế nào để đối đãi với thiên địa quỷ thần. Nhưng người ngày nay được dạy cũng không muốn nghe, được học nhưng cũng không áp dụng. Họ đều làm theo tập khí dục vọng của chính mình. Họ chỉ nghe để mọi người thấy họ có nghe nhưng họ không thật làm!

Mười mấy năm trước, khi tôi mới về đây, những cây ổi, cây hồng ra trái to căng tròn, rất ngon. Nhưng gần đây, những trái cây như vậy đều bị sâu rày làm hỏng hết. Con người không tỉnh giác, không nhận ra tại sao hoàn cảnh sống ngày càng xấu. Chúng ta đổ thừa cho thiên nhiên, đổ thừa cho hoàn cảnh chứ không nhận ra vấn đề từ ở chính chúng ta. Quanh khu vực nhà tôi, vào buổi tối, các loại ếch nhái kêu inh ỏi. Nhưng khi bước ra bên ngoài khu nhà tôi ở thì không có ếch nhái vì ở bên ngoài người ta xịt thuốc sâu hai ngày một lần cho nên không con nào sống được.

Hòa Thượng nói: **“Thực tế mà nói, Phật Bồ Tát khác nhau với chúng ta chính là ở chỗ dụng tâm khác nhau mà thôi. Đối nhân xử thế tiếp vật, những phương thức thái độ lễ tiết này hoàn toàn không giống nhau. Chư Phật Bồ Tát dùng chân tâm, chân thành đến tột độ. Còn phàm phu chúng ta dùng vọng tâm. Vọng tâm là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước”**. Khởi tâm của chúng ta là nghĩ đến thành bại, tốt xấu, hơn thua, không bao giờ là **“nhất niệm bất sinh”**. Tất cả ý niệm khởi lên đều là vì **“ta”**, cái của **“ta”**, danh vọng của **“ta”**, địa vị của **“ta”**. Phật Bồ Tát thì **“việc tốt cần làm, nên làm không công, không đức”**. Chúng ta thì hoàn toàn khác.

Chúng ta mãi bị phiền não, khổ đau mà không biết vì sao. Đó là do vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta mà thôi! Thí dụ chúng ta muốn một việc tốt đến mười phần nhưng việc đó chỉ tốt đến ba phần thì chúng ta phiền não. Phật Bồ Tát dụng tâm chân thành, chúng ta cũng dụng tâm chân thành nhưng chúng ta không biết như thế nào là **“chân”**, như thế nào là **“thành”** nên chúng ta làm sai mà không biết. Chúng ta tưởng tâm của mình **“chân thành”** lắm, nhưng chân thành mà vẫn có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Người xưa định nghĩa chân thành: **“Một niệm không sinh gọi là thành”**. Không có một niệm lời lỗi, được mất, hơn thua, tốt xấu, thành bại sinh khởi. Đủ duyên thì chúng ta làm. Nếu làm được đến tốt đẹp thì do chúng sanh có phước, nếu làm không được tốt đẹp, chỉ làm được nửa chừng thì chúng sanh không có phước. Chúng ta đừng vì đó mà phiền não! Chúng ta khởi tâm động niệm là được mất, thành bại, tốt xấu, hơn thua. Chúng ta làm bất cứ điều gì cũng có

điều kiện của ta ở trong. Phật Bồ Tát thì không có điều kiện. Các Ngài được mệnh danh là: “**Vô duyên đại từ**”, lòng từ bi không có duyên có, không có lý do.

Hòa Thượng nói: “**Trong tâm sạch sẽ, rỗng rang, không có một ý niệm nào thì tâm này mới là tâm chân thành. Tâm chân thành chính là chân tâm. Trong tâm chân thành không có vọng tưởng, tạp niệm. Nếu bạn có vọng tưởng, tạp niệm vậy thì tâm này không thể gọi là “chân”, không thể gọi là “thành”**”. Bác Hồ đã dạy chúng ta: “**Chí công vô tư**”. Chúng ta làm hết sức mình mà không hề có điều kiện, hoàn toàn là hết lòng, hết dạ vì người mà phục vụ.

Hòa Thượng nói: “**Tuy rằng bạn không thọ Bồ Tát Giới nhưng bạn biết dùng tâm chân thành thì bạn đã phát tâm Bồ Đề rồi. Bạn đang dụng tâm của Bồ Tát, đang làm việc của Bồ Tát**”. Có những người đã từng thọ giới Bồ Tát, muốn đem hạnh nguyện của Bồ Tát làm hạnh nguyện của bản thân mình nhưng lại không thực hiện. Tuy chúng ta không thọ Bồ Tát Giới nhưng chúng ta phát tâm Bồ Đề làm vì lợi ích chúng sanh, làm bằng tâm chân thành. Vậy thì chúng ta đã là Bồ Tát rồi. Thọ giới Bồ Tát mới chỉ là “**giới tướng**”, chưa phải là “**giới thể**”. “**Giới thể**” là tự nhiên lưu xuất ra hành động. Chúng ta phải làm việc gì là vì chúng sanh đang cần, chứ không phải làm để người khác biết. Nếu chúng ta làm để muốn người khác biết thì chúng ta dùng vọng tâm rồi!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta đã thọ Bồ Tát Giới mà chúng ta vẫn dùng hư tình, giả ý để đối nhân xử thế tiếp vật**”. Hòa Thượng nói điều này vì ở nơi Ngài sống là Đài Loan, đa phần mọi người thích thọ Bồ Tát Giới để phát được hạnh nguyện, tâm nguyện, sự hành trì của Bồ Tát nhưng họ không hiểu được hết ý nghĩa của việc thọ Bồ Tát Giới. Họ nghĩ rằng thọ Bồ Tát Giới thì sẽ làm Bồ Tát nên kéo nhau đi thọ Bồ Tát Giới.

Trong nhà Phật có thọ năm giới: Thọ Bát Giới, thọ Bồ Tát Giới, thọ Sa-Di, thọ giới Tỳ kheo. Đa phần Phật tử tại gia thọ Bồ Tát Giới, phát tâm làm Bồ Tát. Nhưng khi thọ Bồ Tát Giới rồi thì chúng ta có thật làm được Bồ Tát Hạnh không? Thậm chí ngày nay người đi truyền giới cũng dụng tâm không đúng, họ muốn người khác thọ Bồ Tát Giới để phát tâm hỉ xả, cúng dường thật nhiều. Bồ Tát Hạnh tu sáu phép Ba La Mật là: “**Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, Trí Tuệ**”. Bố Thí Ba La Mật là đáo bỉ ngạn, ta bố thí nhưng không thấy người thí, không thấy người nhận bố thí, không thấy vật bố thí.

Chúng ta quán sát xem: Hàng ngày chúng ta có dùng hư tình giả ý không? Chúng ta nghĩ mình dùng một chút tâm hư tình giả ý thì không sao, Phật Bồ Tát không biết. Nhưng khi chúng ta dùng một chút hư tình giả ý, chúng sanh phàm phu tâm ý bao chao thì không nhận ra

nhưng người có chút tâm thanh tịnh thì họ nhận ra ngay. Cho dù chúng ta bỏ vào ly nước trong một chút cát thì mọi người sẽ nhìn thấy ngay!

Hòa Thượng nói: **“*Bạn thọ Bồ Tát rồi mà bạn vẫn dùng tâm hư tình giả ý để gạt người thì đó gọi là Bồ Tát gì vậy? Đó là Bồ Tát gạt Phật. Thực tế mà nói, đó chỉ là tự mình gạt mình chứ không gạt được Phật. Cho nên người học Phật chúng ta muốn ở ngay trong đời này có sự thành tựu thì nhất định phải dùng tâm chân thành. Trong tất cả mọi sự đối nhân xử thế tiếp vật hàng ngày, chúng ta phải dùng tâm chân thành!*”**

Chúng ta đừng vì “*danh vọng lợi dưỡng*”, đừng vì hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” mà dùng vọng tâm! Chư Phật Bồ Tát không có tâm tư lợi, chỉ có tâm chân thành. Hòa Thượng nói: **“*Tâm tôi là một mảng chân thành*”**. Trong cuộc đời chúng ta, chúng ta biết vì sao chúng ta không có thành tựu. Hoà Thượng khuyên: **“*Người học Phật muốn có thành tựu thì nhất định phải dùng tâm chân thành mà đối nhân xử thế tiếp vật*”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!